

SODBA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 25. oktobra 2012(*)

„Skupni sistem davka na dodano vrednost – Direktiva 2006/112/ES – člena 170 in 171 – Osmi direktiva o DDV – člen 1 – Direktiva 2008/9/ES – člen 3(a) – Podrobna pravila za vračilo davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, katerih sedež ni na ozemlju države – Davčni zavezanec s sedežem v državi članici, ki v drugi državi članici opravlja le dejavnost tehničnega testiranja ali raziskovalno dejavnost“

V združenih zadevah C-318/11 in C-319/11,

katerih predmet sta predloga za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ju je vložilo Förvaltningsrätten i Falun (Švedska), z odločbama z dne 21. junija 2011, ki sta prispeli na Sodišče 27. junija 2011, v postopkih

Daimler AG (C-318/11),

Widex A/S (C-319/11)

proti

Skatteverket,

SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi L. Bay Larsen (poročevalec), v funkciji predsednika osmega senata, A. Prechal, sodnica, in E. Jarašinas, sodnik,

generalna pravobranilka: V. Trstenjak,

sodna tajnica: C. Strömholm, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 3. maja 2012,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Daimler AG M. Punkki, odvetnik,
- za Widex A/S M. Selin, jur. kand.,
- za Skatteverket K. Alvesson, zastopnica,
- za švedsko vlado C. Meyer-Seitz, zastopnica,
- za Evropsko komisijo L. Lozano Palacios in J. Enegren, zastopnika,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalne pravobranilke, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predloga za sprejetje predhodne odločbe se nanašata na razlago člena 1 Osme direktive Sveta z dne 6. decembra 1979 o uskladitvi zakonov držav članic o prometnih davkih – postopki za vračilo davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, katerih sedež ni na ozemlju države (79/1072/EEC) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 79), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2006/98/ES z dne 20. novembra 2006 (UL L 363, str. 129, v nadaljevanju: Osmo direktiva), in člena 3(a) Direktive Sveta 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008 o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenih v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici (UL L 44, str. 23).

2 Ta predloga sta bila vložena v okviru sporov med družbo Daimler AG (v nadaljevanju: Daimler) s sedežem v Nemčiji in družbo Widex A/S (v nadaljevanju: Widex) s sedežem na Danskem na eni strani in Skatteverket, švedskim davčnim organom, na drugi strani zaradi zakonitosti odločb zadnjega, s katerimi je zavrnil zahteve teh družb za vračilo davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: DDV), plačnega na Švedskem ob pridobitvi blaga ali storitev.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Člen 170 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2007/75/ES z dne 20. decembra 2007 (UL L 346, str. 13, v nadaljevanju: Direktiva o DDV), določa:

„Vsi davčni zavezanci, ki v smislu člena 1 [Osme direktive] [...] in člena 171 te direktive nimajo sedeža v državi članici, v kateri kupujejo blago in storitve ali uvažajo blago, obdavčeno z DDV, imajo pravico do vračila DDV pod pogojem, da se blago in storitve uporabljajo za [določene transakcije].“

4 Člen 171(1) Direktive o DDV določa:

„Vračilo DDV davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici, v kateri kupujejo blago in storitve ali uvažajo blago, obdavčeno z DDV, imajo pa sedež v drugi državi članici, se opravi v skladu s podrobnimi izvedbenimi pravili iz [Osme direktive].

[...]“

5 Člen 1 Osme direktive določa:

„Za namene te direktive pomeni ‚davčni zavezanec, ki nima sedeža na ozemlju države‘ osebo, [...] ki [...] v tej državi ni imela niti sedeža svoje gospodarske dejavnosti, niti stalne poslovne enote, iz katere [se] opravljajo poslovne transakcije; niti ni imela, če tak sedež ali poslovna enota ne obstajata, svojega stalnega ali običajnega bivališča in ki [...] ni opravila prometa blaga oz. storitev, za katerega se šteje, da je bil opravljen v tej državi, z izjemo [nekaterih prevoznih in drugih storitev].“

6 Člen 1 Direktive 2008/9 določa:

„Ta direktiva določa podrobna pravila za vračilo [DDV] v skladu s členom 170 Direktive [o DDV] davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila in izpolnjujejo pogoje iz člena 3.“

7 člen 3 te direktive določa:

„Ta direktiva se uporablja za vsakega davčnega zavezanca, ki nima sedeža v državi članici vračila in izpolnjuje naslednje pogoje:

(a) [...] v državi članici vračila ni imel sedeža svoje ekonomske dejavnosti ali stalne poslovne enote, iz katere so se opravljale poslovne transakcije, ali, če ni imel takšnega sedeža ali poslovne enote, svojega bivališča ali običajnega kraja bivanja;

(b) [...] ni dobavil nobenega blaga ali opravil storitev, za katere bi se lahko štelo, da je bilo dobavljeno ali so bile opravljene v državi članici vračila, z izjemo [nekaterih prevoznih in drugih storitev].“

8 člen 28 navedene direktive natančneje določa:

„1. Ta direktiva se uporablja za zahteve za vračilo predložene po 31. decembru 2009.

2. [Osma direktiva] se razveljavi s 1. januarjem 2010. Vendar se bodo njene določbe še naprej uporabljale za zahteve za vračilo predložene pred 1. januarjem 2010.

Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo za sklicevanja na to direktivo, razen glede zahtevkov za vračilo, predloženih pred 1. januarjem 2010.“

Švedsko pravo

9 V skladu s členom 1, prvi odstavek, poglavja 10 zakona (1994:200) o davku na dodano vrednost (mervärdesskattelagen (1994:200)) z dne 30. marca 1994 (SFS 1994, št. 200) je tuji gospodarski subjekt na podlagi zahtevka upravičen do vračila vstopnega davka, če:

(1) se vstopni davek nanaša na nakup ali uvoz, povezan s prometom iz dejavnosti v tujini;

(2) je promet, če je ustvarjen v Evropski skupnosti, v državi, v kateri je ustvarjen, obdavčen ali zagotavlja pravico do vračila, ki ustreza pravici do vračila, ki jo določa švedsko pravo; in

(3) bi bil promet obdavčen ali bi zagotavljal pravico do vračila, ki ustreza pravici do vračila, ki jo določa švedsko pravo, če bi bil ustvarjen na Švedskem.

10 Člen 15 poglavja 1 istega zakona opredeljuje tuji gospodarski subjekt kot gospodarski subjekt, ki na Švedskem nima niti sedeža gospodarske dejavnosti, niti stalne poslovne enote, niti običajnega prebivališča.

Spora o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

Zadeva C-318/11

11 Družba Daimler, ki ima sedež gospodarske dejavnosti v Nemčiji, izvaja na severu Švedske zimsko testiranje avtomobilov v obratih za testiranje. Na Švedskem nima osebja. Osebje, ki opravlja testiranja, med testi prispe z letalom. Enako velja za uporabljeno tehnološko opremo.

12 Družba Daimler ima na Švedskem hčerinsko družbo v stoddstotni lasti, ki ji zagotavlja prostore, testne steze in storitve, povezane s testiranjem. Osebje v švedski hčerinski družbi sestavljajo štirje sezonski delavci in direktor.

13 Družba Daimler v obratih na Švedskem ne izvaja nobene dejavnosti, ki bi bila predmet DDV.

Dejavnosti, ki se opravljajo v tej državi ?lanici, vklju?ujejo testiranja, potrebna za dejavnost prodaje avtomobilov, ki jo opravlja v Nem?iji.

14 Družba Daimler je v okviru testiranja avtomobilov opravila pridobitve, ki niso bile namenjene nobeni dejavnosti, ki je predmet obdav?itve na Švedskem.

15 Družba Daimler je na podlagi pravil za vra?ilo tujim gospodarskim subjektom od Skatteverket zahtevala vra?ilo vstopnega DDV, pla?anega ob pridobitvah.

16 Njeni zahtevki se nanašajo na obdobji od 1. januarja do 31. decembra 2008 in od 1. oktobra do 31. decembra 2009. Zahtevani zneski znašajo skupaj 73.597.119 SEK. Zahtevki za vra?ilo, ki se nanašajo na obdobje od 1. januarja do 31. decembra 2008, so bili pri Skatteverket vloženi pred 1. januarjem 2010, tisti, ki se nanašajo na obdobje od 1. oktobra do 31. decembra 2009, pa po 31. decembru 2009.

17 Skatteverket je zahtevano vra?ilo zavrnil z obrazložitvijo, da ima družba Daimler na Švedskem stalno poslovno enoto. Obstoja dobav blaga ali storitev, ki jih je to podjetje opravilo na Švedskem, ni navedlo.

18 Družba Daimler je zoper odlo?be Skatteverket pri Förvaltningsrätten i Falun vložila tožbo. Trdi, da na Švedskem nima stalne poslovne enote.

19 Skatteverket predlaga zavrnitev tožbe.

20 V teh okoliš?inah je Förvaltningsrätten i Falun prekinilo odlo?anje in Sodiš?u v predhodno odlo?anje predložilo ta vprašanja:

„1. Kako naj se pri presoji zadeve na podlagi ustreznih dolo?b prava Unije razlaga izraz ‚stalna poslovna enota, iz katere se opravljajo poslovne transakcije‘?

2. Ali naj se dav?ni zavezanec s sedežem gospodarske dejavnosti v drugi državi ?lanici, ?igar dejavnost pretežno vklju?uje proizvodnjo in prodajo avtomobilov in ki je izvajal zimsko testiranje modelov avtomobilov v obratih na Švedskem, obravnava, kot da ima stalno poslovno enoto na Švedskem, iz katere se opravljajo poslovne transakcije, ?e je ta zavezanec kupil blago in storitve, prejete in uporabljene v obratih za testiranje na Švedskem, ne da bi bilo njegovo osebje stalno nameš?eno na Švedskem, in ?e je testiranje potrebno za opravljanje gospodarske dejavnosti dav?nega zavezanca v drugi državi ?lanici?

3. ?e ima dav?ni zavezanec v popolni lasti švedsko h?erinsko družbo, katere namen naj bi skoraj izklju?no bilo opravljanje raznih storitev za dav?nega zavezanca za to testiranje, ali to vpliva na odgovor na drugo vprašanje?“

Zadeva C-319/11

21 Družba Widex, ki ima sedež gospodarske dejavnosti na Danskem, ima raziskovalni oddelek v Stockholmu.

22 Za potrebe raziskovalnega dela v tem oddelku pridobiva blago in storitve.

23 Družba Widex je na podlagi pravil za vračilo tujim gospodarskim subjektom od Skatteverket zahtevala vračilo vstopnega DDV, plačnega ob navedenih pridobitvah. Njen zahtevek, ki se nanaša na obdobje od 1. januarja do 31. decembra 2008, je bil pri Skatteverket vložen 9. junija 2009. Zahtevani znesek znaša 109.023 SEK. Ta znesek ustreza DDV, plačanemu med drugim od izdatkov za najemnino, izobraževanje in tehnično opremo.

24 Skatteverket je zahtevano vračilo zavrnil z obrazložitvijo, da ima družba Widex na Švedskem stalno poslovno enoto. Obstoja dobav blaga ali storitev, ki jih je to podjetje opravilo na Švedskem, ni navedlo.

25 Družba Widex je zoper odločbo Skatteverket pri Förvaltningsrätten i Falun vložila tožbo.

26 V utemeljitev tožbe v bistvu trdi, da proizvaja slušne aparate in da ima na Švedskem center, ki opravlja raziskave s področja avdiologije. Ta center je oddelek družbe Widex. Prostori v Stockholmu niso namenjeni opravljanju prodajnih, trženjskih ali kakršnih koli drugih storitev, tam se zgolj opravljajo raziskave. Prihodki centra so finančni prispevki, ki jih prejme z glavnega sedeža družbe Widex na Danskem. Družba Widex zagotavlja sredstva, ki so namenjena plačam štirih zaposlenih v raziskovalnem oddelku in socialnim prispevkom, ki jih plača neposredno glavni sedež na Danskem. Poleg tega družba Widex trdi, da je najemnica prostorov v Stockholmu in da ima tudi švedsko hčerinsko družbo s sedežem v Malmöju, ki prodaja in distribuira njene proizvode na Švedskem. Raziskovalni center pa ne spada pod to hčerinsko družbo.

27 Skatteverket predlaga zavrnitev tožbe.

28 Meni, da morajo biti za ugotovitev obstoja stalne poslovne enote izpolnjeni trije pogoji. Po njegovem mnenju morajo obstajati poslovni in tehnični viri, poslovna enota pa mora biti dovolj ustaljena, da lahko dobavlja ali porablja blago ali storitve. Vendar naj se ne bi zahtevalo, da so blago ali storitve dejansko dobavljene.

29 Skatteverket trdi, da je družba Widex vložila vlogo, da se registrira kot delodajalec od septembra 2006, da se dejavnost opravlja v prostorih v Stockholmu in da se nakupi za dejavnost očitno opravljajo tam, saj je na velikem delu računov naveden naslov teh prostorov. Na podlagi tega sklepa, da ima družba Widex v Stockholmu stalno poslovno enoto, saj se je dejavnost opravljala na istem kraju že več let in v navedenih prostorih obstajajo poslovni in tehnični viri.

30 V teh okoliščinah je Förvaltningsrätten i Falun prekinilo odločanje in Sodišče v predhodno odločanje predložilo ti vprašanja:

„1. Kako naj se pri presoji zadeve na podlagi ustreznih določb prava Unije razlaga izraz ‚stalna poslovna enota, iz katere se opravljajo poslovne transakcije‘?

2. Ali naj se davčni zavezanec s sedežem gospodarske dejavnosti v drugi državi članici, ki ga dejavnost med drugim vključuje proizvodnjo in prodajo slušnih aparatov, zaradi dejstva, da izvaja raziskave na področju avdiologije v raziskovalnem oddelku na Švedskem, obravnava, kot da ima stalno poslovno enoto na Švedskem, iz katere se opravljajo poslovne transakcije, če je ta zavezanec kupil blago in storitve, ki jih je prejemal in uporabljal zadevni raziskovalni oddelek na Švedskem?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo in drugo vprašanje v zadevah C-318/11 in C-319/11

31 Predložitveno sodišče s prvim in drugim vprašanjem v vsaki od zadev C-318/11 in C-319/11

v bistvu sprašuje, ali je mogoče šteti, da ima zavezanec za DDV s sedežem v državi članici, ki v drugi državi članici izvaja le tehnično testiranje ali raziskovalno delo in ne opravlja obdavčljivih transakcij, v tej drugi državi članici „stalno poslovno enoto, iz katere se opravljajo poslovne transakcije“, v smislu člena 1 Osme direktive in člena 3(a) Direktive 2008/9.

32 Tako merilo vsebuje kumulativna pogoja, ki se nanašata na eni strani na obstoj „stalne poslovne enote“ in na drugi strani na opravljanje „poslovnih transakcij“ iz te poslovne enote.

33 Skatteverket meni, da je pravica do vračila DDV izključena, kadar ima vlagatelj zahtevka v državi članici vračila stalno poslovno enoto, za katero je značilna neka trajnost. V bistvu trdi, da člen 1 Osme direktive in člen 3(a) Direktive 2008/9 ne zahtevata med drugim, da mora ta poslovna enota v državi članici vračila opraviti obdavčljive transakcije nižje v verigi, da bi bila v navedeni državi izključena pravica do vračila vstopnega DDV, plačane iz naslova pridobitev blaga ali storitev v tej državi.

34 Po mnenju Skatteverket je iz sodne prakse Sodišča (sodbe z dne 4. julija 1985 v zadevi Berkholz, 168/84, Recueil, str. 2251; z dne 2. maja 1996 v zadevi Faaborg-Gelting Linien, C-231/94, Recueil, str. I-2395; z dne 17. julija 1997 v zadevi ARO Lease, C-190/95, Recueil, str. I-4383; z dne 20. februarja 1997 v zadevi DFDS C-260/95, Recueil, str. I-1005; z dne 7. maja 1998 v zadevi Lease Plan, C-390/96, Recueil, str. I-2553, in z dne 28. junija 2007 v zadevi Planzer Luxembourg, C-73/06, ZOdl., str. I-5655) razvidno, da je poslovna enota stalna, če je toliko avtonomna, da lahko daje blago ali storitve na trg. Vendar naj se ne bi zahtevalo, da stalna poslovna enota dejansko dobavlja blago ali storitve.

35 V zvezi s tem je treba navesti, da je v vseh sodbah, na katere se sklicuje Skatteverket in ki so navedene v prejšnji točki, Sodišče razlagalo pojem „stalna poslovna enota“ ali „sedež gospodarske dejavnosti“ v zvezi z dejansko opravljenimi obdavčljivimi transakcijami zaradi določitve kraja njihove obdavčitve. Vendar se ob tem ni nikakor izreklo o ločenem vprašanju, ali morajo biti za izključitev pravice do vračila DDV obdavčljive transakcije dejansko opravljene v državi članici vračila ali zadostuje zgolj zmožnost opravljanja takih transakcij.

36 V zvezi z zadnjim vprašanjem pa je treba spomniti, da je Sodišče v sodbi z dne 16. julija 2009 v zadevi Komisija proti Italiji (C-244/08, ZOdl., str. I-130, točki 31 in 32) presodilo, da je treba izraz „stalna poslovna enota, iz katere se opravljajo poslovne transakcije“ iz člena 1 Osme direktive in zdaj člena 3(a) Direktive 2008/9 razlagati tako, da se za davčnega zavezanca nerezidenta šteje oseba, ki nima stalne poslovne enote, ki bi na splošno opravljala obdavčljive transakcije. Obstoj aktivnih transakcij v zadevni državi članici je tako odločilni dejavnik za izključitev uporabe Osme direktive. Sodišče je prav tako presodilo, da se lahko pojem „poslovne transakcije“, uporabljen v odvisnem stavku „iz katere se opravljajo poslovne transakcije“, nanaša samo na transakcije nižje v verigi.

37 Tako je za izključitev pravice do vračila treba ugotoviti, da je stalna poslovna enota v državi vložitve zahtevka za vračilo dejansko opravljala obdavčljive transakcije, in ne le, da jih je mogla opravljati.

38 V sporih o glavni stvari pa ni sporno, da zadevni podjetji po svojih službah za tehnično testiranje in raziskovanje ne opravljata obdavčljivih transakcij nižje v verigi v državi članici, v kateri so bili vloženi zahtevki za vračilo.

39 V takih okoliščinah je torej treba priznati pravico do vračila vstopnega DDV, ne da bi bilo treba poleg tega preučiti, ali ima vsako od zadevnih podjetij dejansko „stalno poslovno enoto“ v smislu določb, ki jih je treba razložiti, saj sta pogoja, ki sestavljata merilo „stalna poslovna enota, iz katere se opravljajo poslovne transakcije“ kumulativna.

40 Kot je poudarila Komisija, taka razlaga ustreza cilju direktiv, ki se uporabijo, in sicer omogočiti davčnemu zavezancu vračilo plačane vstopnega DDV, kadar zaradi neobstoja aktivnih obdavčljivih transakcij v državi članici vračila tega plačane vstopnega DDV ne bo mogel odbiti od DDV, dolgovanega nižje v verigi.

41 Pravica davčnega zavezanca s sedežem v državi članici do vračila DDV, plačane v drugi državi članici, kot jo ureja Osmo direktiva, ustreza namreč pravici, da odbije vstopni DDV, ki ga je plačal v svoji državi članici, ki je bila v njegovo korist uvedena z Direktivo o DDV (zgoraj navedena sodba Planzer Luxembourg, točka 35).

42 Nazadnje je treba poudariti, da člen 1 Osme direktive in člen 3(b) Direktive 2008/9, kadar davčni zavezanec v državi članici vračila nima sedeža gospodarske dejavnosti ali stalne poslovne enote, iz katere se opravljajo poslovne transakcije, ali stalnega ali običajnega prebivališča, če nima takšnega sedeža ali poslovne enote, pravico do vračila DDV izrecno navezujeta na neobstoje dobave blaga, ki bi se lahko štelo za dobavljeno v državi članici vračila, ali opravljanja storitev, ki bi se lahko štelo za opravljene v državi članici vračila.

43 Dejansko opravljanje obdavčljivih transakcij v državi članici vračila je tako splošen pogoj za izključitev pravice do vračila ne glede na to, ali ima davčni zavezanec, ki je vložil zahtevek za vračilo, stalno poslovno enoto v tej državi.

44 Tako je treba na prvo in drugo vprašanje v vsaki od zadev odgovoriti, da ni mogoče šteti, da ima zavezanec za DDV s sedežem v državi članici, ki v drugi državi članici izvaja le tehnično testiranje ali raziskovalno delo in ne opravlja obdavčljivih transakcij, v tej drugi državi članici „stalno poslovno enoto, iz katere se opravljajo poslovne transakcije“, v smislu člena 1 Osme direktive in člena 3(a) Direktive 2008/9.

Tretje vprašanje v zadevi C-318/11

45 Predložitveno sodišče s tretjim vprašanjem v zadevi C-318/11 v bistvu sprašuje, ali okoliščina, da ima davčni zavezanec v državi članici vložitev zahtevka za vračilo hčerinsko družbo v stoddotni lasti, ki je skoraj izključno namenjena temu, da zanj opravlja razne storitve v zvezi s tehničnim testiranjem, v položaju, kot je ta iz spora o glavni stvari, vpliva na razlago pojma „stalna poslovna enota, iz katere se opravljajo poslovne transakcije“.

46 Skatteverket trdi, da ima davčni zavezanec v sporu o glavni stvari po svoji hčerinski družbi, ki je v njegovi stoddotni lasti, stalno poslovno enoto v državi članici, v kateri je vložil zahtevek za vračilo.

47 Trdi, da je Sodišče v točkah od 26 do 29 zgoraj navedene sodbe DFDS presodilo, da je hčerinska družba s tehničnimi in loveškimi viri, ki ravna zgolj kot pomožna matična družba, njena stalna poslovna enota v državi članici, kjer je ta hčerinska družba.

48 V zvezi s tem zadostuje ugotovitev, da je hčerinska družba v stoddotni lasti, na kakršno se sklicuje predložitveno sodišče, avtonomno obdavčena pravna oseba in da zadevnega blaga iz postopka v glavni stvari ni pridobila ona.

49 Poleg tega je treba poudariti, da se je v zadevi, v kateri je bila izdana zgoraj navedena

sodba DFDS, upoštevala gospodarska stvarnost namesto samostojnosti statusa hčerinske družbe le za ugotovitev, ali je aktivne obdavčljive transakcije opravljanja zadevnih storitev dejansko opravila mati ali hčerinska družba, in nato, katera je država članica obdavčitve teh transakcij.

50 V zadevi C-318/11 pa sploh ni izpolnjen pogoj obstoja aktivnih obdavčljivih transakcij, ki bi jih nižje v verigi opravila služba za tehnično testiranje, kar je pogoj, ki je kumulativno povezan s pojmom „stalna poslovna enota“ in torej nujen za izključitev pravice do vračila.

51 Tako je treba na tretje vprašanje v zadevi C-318/11 odgovoriti, da okoliščina, da ima davčni zavezanec v državi članici vložitev zahtevka za vračilo hčerinsko družbo v stoodstotni lasti, ki je skoraj izključno namenjena temu, da zanj opravlja razne storitve v zvezi s tehničnim testiranjem, v položaju, kot je ta iz spora o glavni stvari, ne vpliva na razlago pojma „stalna poslovna enota, iz katere se opravljajo poslovne transakcije“.

Stroški

52 Ker je ta postopek za stranke v postopkih v glavni stvari ena od stopenj v postopkih pred predložitvenim sodiščem, to odloži o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališ? Sodiš?u, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodiš?e (osmi senat) razsodilo:

1. **Ni mogoče šteti, da ima zavezanec za davek na dodano vrednost s sedežem v državi članici, ki v drugi državi članici izvaja le tehnično testiranje ali raziskovalno delo in ne opravlja obdavčljivih transakcij, v tej drugi državi članici „stalno poslovno enoto, iz katere se opravljajo poslovne transakcije“, v smislu člena 1 Osme direktive Sveta z dne 6. decembra 1979 o uskladitvi zakonov držav članic o prometnih davkih – postopki za vračilo davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, katerih sedež ni na ozemlju države (79/1072/EEC), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2006/98/ES z dne 20. novembra 2006, in člena 3(a) Direktive Sveta 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008 o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenih v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici.**

2. **Okoliščina, da ima davčni zavezanec v državi članici vložitev zahtevka za vračilo hčerinsko družbo v stoodstotni lasti, ki je skoraj izključno namenjena temu, da zanj opravlja razne storitve v zvezi s tehničnim testiranjem, v položaju, kot je ta iz spora o glavni stvari v zadevi C-318/11, ne vpliva na to razlago.**

Podpisi

* Jezik postopka: švedščina.